

KOMUNIKAT PRASOWY nr 39/26

Luksemburg, 19 marca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-371/24 | [Comdribus]¹

Zbieranie danych biometrycznych przez organ policji w ramach postępowania przygotowawczego może być uzasadnione wyłącznie bezwzględną koniecznością

Wszelkie zbieranie danych identyfikacyjnych nie może być stosowane w sposób systematyczny, lecz powinno zostać wyraźnie uzasadnione, pod rygorem stwierdzenia niezgodności z prawem sankcji przewidzianej za odmowę poddania się temu zbieraniu

W maju 2020 r. HW został zatrzymany w Paryżu (Francja) za zorganizowanie niezgłoszonego zgromadzenia i stawiania oporu wobec funkcjonariuszy publicznych. Podczas zatrzymania odmówił poddania się zebraniu danych identyfikacyjnych (pobraniu odcisków palców i dłoni).

Odmowa ta spowodowała skazanie HW², mimo że został on uwolniony od zarzutu popełnienia przestępstwa, które było podstawą zamierzonego pobrania danych identyfikacyjnych. Zakwestionował on swoją winę, twierdząc, że mające zastosowanie francuskie przepisy nie są zgodne z przepisami UE dotyczącymi ochrony danych osobowych w sprawach karnych³.

W tym kontekście sąd apelacyjny w Paryżu zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości. Sąd odsyłający zapytał w istocie, czy prawo Unii pozwala organom krajowym na systematyczne pobieranie odcisków palców i wykonywanie fotografii każdej osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, bez konieczności uzasadniania tego środka w każdym indywidualnym przypadku. Zapytał również, czy dana osoba może być ścigana karnie za odmowę poddania się tym czynnościom, nawet jeśli ostatecznie nie jest ona ścigana za przestępstwo, o które była podejrzana.

W swoim wyroku Trybunał wyjaśnił **wymogi nałożone na organy krajowe, jeżeli dokonują one zbierania danych biometrycznych** (odcisków palców, fotografii) do celów postępowania przygotowawczego.

Przede wszystkim Trybunał przypomniał, że dane biometryczne należą do wrażliwych danych osobowych w rozumieniu prawa Unii, co wymaga zwiększonej ochrony: ich przetwarzanie jest dozwolone tylko wtedy, gdy jest **bezwzględnie niezbędne**⁴ i gdy istnieją **odpowiednie zabezpieczenia** dla **praw i wolności** osoby, której dane dotyczą.

Wskazał on, że samo istnienie co najmniej jednego uzasadnionego powodu, aby podejrzewać popełnienie przestępstwa, **nie wystarcza** do uzasadnienia zbierania danych biometrycznych. Każdej decyzji o pobraniu danych identyfikacyjnych musi towarzyszyć jasne uzasadnienie, choćby zwięzłe, umożliwiające osobie, której dane dotyczą, zrozumienie powodów tego działania i skorzystanie z przysługującego jej prawa do środka prawnego. Ów obowiązek uzasadnienia nie stanowi nieracjonalnego obciążenia dla wspomnianego organu, ponieważ to zbieranie danych nie może mieć charakteru systematycznego.

Trybunał ponadto wyjaśnił, że przepisy krajowe, które wprowadzałyby systematyczne pobieranie tych danych, bez możliwości dokonania przez właściwy organ policji indywidualnej oceny, czy jest ono niezbędne, byłyby **sprzeczne z prawem Unii**, ponieważ prowadziłyby do nieodróżnianego i uogólnionego zbierania danych biometrycznych. Prawo krajowe musi zatem określać konkretne cele zbierania danych.

W odniesieniu do legalności sankcji za odmowę poddania się pobraniu danych biometrycznych Trybunał orzekł, że zależy ona od **zgodności zbierania danych** z warunkiem bezwzględnej niezbędności: jeżeli zbieranie danych spełnia ten warunek, sankcja nie jest niezgodna z prawem Unii, pod warunkiem jednak, że jest ona zgodna z zasadą **proporcjonalności** przewidzianą w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

² Wyrokiem sądu karnego w Paryżu HW został skazany na grzywnę w wysokości 300 euro za odmowę poddania się czynnościom zbierania danych identyfikacyjnych do policyjnej bazy danych osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia.

³ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/680](#) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW.

⁴ W rozumieniu art. 10 dyrektywy 2016/680, która ustanawia przepisy regulujące przetwarzanie danych najbardziej wrażliwych, takich jak odciski palców, skany twarzy lub informacje genetyczne.